

موضوع خطابت روز جمعه و
تقریر و بیان تحریر شده که به تمام خطباء مرکز و ولایات
به هر دو زبان ملی کشور (دري و پشتو) ارسال میگردد

۹ / ربيع الثانی / ۱۴۴۴ هـ ق مطابق ۱۳ / عقرب / ۱۴۰۱ هـ ش

عواقب ناگوار دوستی با کفار

الحمد لله حذرنا من الركون إلى الكفار لما فيه من الاضرار، وأشهد أن لا إله إلا الله يخلق ما يشاء ويختار، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله سيد الأبرار صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه المهاجرين منهم والانصار وسلم تسليماً كثيراً.

اما بعد: قال الله تعالى: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُؤًا مَا عَنْتُمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ } آل عمران: (۱۱۸)

دشمنی همراهی کفار و دوستی همراهی مسلمان تقضای ایمان است.

این تقاضای ایمان است که مسلمان باید با کافر دشمنی قلبی داشته باشد و همراهی مسلمان دوستی داشته باشد؛ زیرا کفار در بین خود یکی بادیگری دوستها هستند و دشمنی آنان با مسلمانان حالت اصلی آنها است.

این صفت مومن است که همراهی دیگر مومن هادوستی و محبت کنند و همراهی کفار برابر است که یهودی باشد یا نصرانی و یا مشرک و یا ملحد دشمنی کند.

همراهی کفار دوستی کردن عملیست منافی ایمان به همراهی کفار دشمنی کردن تقاضا و خواست ایمان است.

نصوص شرعی در این مورد به صراحت میگوید که مومنان در میان خود دوستان یک دیگر اند و کفار در میان خود دوستان یک دیگر اند، کفار هیچ وقتی دوستان مسلمانان نخواهند شد.

از همین جهت شریعت اسلامی میگوید: (الْكُفْرُ مِلَّةٌ وَاحِدَةٌ) تمام کفار ملت واحد استند. موطأ]

از روی نصوص اسلامی صف هر کس معلوم است؛ صف مسلمانان مستقل است و صف کفار نیز مستقل است، جامعه و هر صف از خود خصوصیتی دارند، تا این حد که برادر نسبی اگر کافر باشد برادر گفته نمی شود و به او دوستی مناسب نیست.

الله تعالی میفرماید: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ } التوبة: (۲۳)

ترجمه:- ای کسانی ایمان آورده اید پدران و برادران خویش را دوست مگیرید اگر آنها کفر را بر ایمان ترجیح دهند و هرکس از شما آنها را دوست گیرد پس آنها ستم کاران اند.

در شریعت اسلام معیار دوستی ایمان تعیین شده است نه دوستی و نسب. دوستی بخاطر الله و دشمنی بخاطر الله جز ایمان است. معیار دوستی بر محبت استوار است طوری که معیار دشمنی بر بغض استوار است. کسی که همراهی شخصی یا کسی دیگر دوستی میکند باید با او محبت داشته باشد و در کارها با او کمک کند و اگر مشکلی به او پیش میشود با وی همکاری کند. دوستی و محبت با کفار حرام و یک کشت نا روا است.

در این شک نیست که دوستی در میان دو نفر، یا دو کشور یا دو جامعه بر محبت، رفاقت و همکاری استوار است و در بین جانین همکاری، کمک و خیرخواهی موجود میباشد، در شریعت اسلامی این نوع دوستی با کفار حرام است و دوستی کردن با کفار عواقب خطرناک در قبال خود دارد.

بعضی مسلمانان ضعیف الایمان عزت خود را در دوستی با کفار جستجو میکنند در حالیکه عزت از آن پروردگار و از رسول الله صلی الله علیه و سلم و مسلمانان است. {وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ} (۸) **ترجمه:-** در حالیکه عزت از آن الله و رسول او و مومنان است ولی منافقان نمی دانند.

دوستی با کفار عواقب ذیل را در قبال خود دارد:

۱- افتیدن در لجن زار نفاق:

در صدر اسلام مسلمانان روابط و دوستی شان با اهل ایمان بوده و با کفار هیچ نوع رابطه دوستی نداشتند بلکه با کفار دشمنی شدید داشتن، منافقان بودند که با کفار رابطه دوستی قائم می کردند آنها بخاطر کسب عزت، جاه، مقام و منصب طوری که الله تعالی میفرماید: {بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا} (۱۳۸) الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَلِيَّتُهُمْ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا {النساء: (۱۳۹)}

ترجمه:- منافقان را مژده ده به اینکه آنها را عذاب درناکی است؛ آنانی اند که جز مومنان کافران را دوست برمی گزینند، آیا از نزد آنها عزت میخواهند؟ پس یقیناً عزت همه گی از آن الله است.

پس هرکسی که در نقش قدم منافقین روان شود و با کفار دوستی و رابطه قائم کند تا از این طریق به مقام و موقفی برسد یقیناً او منافق است، مانند بعضی کشورهای اسلامی که با کفار قبلاً دوستی میکنند و در کشتار مسلمانان با کفار همکاری میکنند؛ و کردار ابو رغال را انجام میدهند که لشکر ابرهه را به سوی مکه معظمه رهنمائی میکرد، و قتی که ابو رغال مردار شد مردم قبر او را سنگ باران کردند.

۲- انحراف از شریعت غرای محمدی:

دوستی با کفار چه به شکل انفرادی باشد و یا به سطح کشورها، مسلمانان را از آئین اسلام منحرف میکند چرا که کفار تنهابه نفس روابط اکتفاء نمی کنند بلکه آنها از این طریق اهداف شوم خود را در زیر نام حقوق بشر، حقوق زن، آزادی بیان و دیموکراسی در بین مسلمانان و جوامع اسلامی تطبیق میکنند و برای ترویج آن مصارف گزاف را بنام کمک به کشورهای اسلامی عرضه میکنند.

طوری که میبینیم در اکثر کشورهای اسلامی نظام دیموکراسی را از طریق دوستی رایج کردن و رفتن بسوی دیموکراسی انحراف صریح از شریعت اسلام است و در آن صورت مسلمان مستحق عذاب الهی میگردند و برای نجات از عذاب الهی هیچ یار و یاورى

از برای او نمی باشد. الله تعالی خطاب به پیامبر که درواقع هشدار برای امت است میفرماید: {وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنَّ آتِبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ} البقرة: (۱۲۰)

ترجمه:- ویهود و نصارا هرگز از تو خوشنود نمیشوند تا آنکه آئین ایشان را پیروی کنی، بگو: هدایت، تنها هدایت الهی است و اگر بعد از آنکه به تو علم آمد، ارزوهای آنان را پیروی کنی، برای نجات تو از عذاب الهی هیچ یآوری نیست.

۳- برائت نکردن با کفار:

یکی از مسائل مهم در اسلام مسئله ولا وبراء است که مسلمانان با کی دوستی کنند و با کی برائت کنند مسلمانان باید از کفار بشمول یهود و نصارا برائت (بیزاری) کنند چرا که دشمنی کفار با مسلمانان موضوع سیاسی، اقتصادی و یا اجتماعی نیست بلکه دشمنی عقیده وی است و کفار همیشه تلاش می کنند تا مسلمانان را از دین و عقیده شان منحرف کنند طوری که الله تعالی میفرماید: {وَدَكْثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْتُوا وَأَصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} البقرة: (۱۰۹)

ترجمه:- بسیاری از اهل کتاب دوست دارند که شما را بعد از ایمان آوردن تان کافر گردانند، به سبب حسدیکه ناشی از نفسهای ایشان است، بعد از آنکه حق برای آنها روشن شد، پس گذشت کنید و روی گردانید تا آن وقتیکه الله فرمان خود را صادر کند، شکی نیست که الله بر هر چیز تواناست.

در آیه دیگری میفرماید: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ} آل عمران: (۱۰۰)

ترجمه:- ای مومنان اگر شما گروهی از اهل کتاب را اطاعت کنید، بعد از ایمان تان شما را به کفر باز میگردانند.

خداوند در آیه ای میفرماید: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ} آل عمران: (۱۴۹)

ترجمه:- ای مومنان! اگر کافران را فرمان برداری کنید، شما را به سوی کفر برمیگردانند، پس زیانکار میگردید.

در جای دیگری الله تعالی میفرماید: {وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَّلِيًّا وَلَا نَصِيرًا} النساء: (۸۹)

ترجمه:- دوست دارند که شما هم مانند آنها کافر شوید، تا با یکدیگر مساوی گردید، پس از ایشان دوست نگیرید مگر آنکه در راه الله هجرت کنند، پس اگر (از اسلام و هجرت) روی گردانند، آنها را اسیر بگیرید و آنان را هر جایابید بکشید و از آنها یار و یآوری مگیرید.

و رسول الله صلی الله علیه وسلم درباره برائت از مشرکین میفرماید: {عَنْ أَبِي نُحَيْلَةَ الْبَجَلِيِّ قَالَ: قَالَ جَرِيرٌ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُبَايِعُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ابْسُطْ يَدَكَ حَتَّىٰ أَبَايَعَكَ، وَاشْتَرِطْ عَلَيَّ، فَأَنْتَ أَعْلَمُ، قَالَ: «أَبَايَعُكَ عَلَىٰ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتُنَاصِحَ الْمُسْلِمِينَ، وَتُفَارِقَ الْمُشْرِكِينَ» (رواه النسائي)

ترجمه:- از ابی نخيله بجلی وقتی که به نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمدم گفتم در حالیکه او با پیامبر علیه السلام بیعت میکرد و گفتم یا رسول الله دست خود را باز کن تا با تو بیعت کنم و بالايم شرط بگذار، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: به من بیعت کن به شرط اینکه الله را عبادت کن، نماز را برپا بدار و زکات مالت را اداء کن و برای مسلمانان خیرخواهی کن و از مشرکین جدا شو.

بعضی مردم و کشورهای ضعیف الایمان اینگونه عقیده دارند که اگرما باکفار دوستی نکنیم مشکلات اقتصادی ما زیاد میشود طوری که در زمان رسول الله صلی الله علیه وسلم منافقین این سخن را میگفتند: [فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُضْبِحُوا عَلَى مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ] {المائدة: (52)}

ترجمه:- پس مبینی آنانی را که در دل‌هایشان بیماری است در دوستی آنها سعی می‌ورزند می‌گویند می‌ترسیم از اینکه به ما بلائی برسد پس امید است الله پیروزی یا حائث دیگری را از نزد خود بیاورد پس آنها از آنچه دردل پنهان داشته اند پشیمان گردند.

۴- فاسد شدن عقائد مسلمین:

دوستی باکفار عقائد مسلمانان را فاسد میکند چرا که کفار در فاسد کردن عقائد مسلمین تلاش میکنند تا نظریات الحادی را به آنها القاء کنند و به شهوت‌های محرمه آنها را مبتلاء کنند و از هیچ نوع فساد درباره مسلمانان دریغ نمی‌کنند.

۵- به اثر دوستی کشورهای اسلامی با کفار، مسلمانان مورد تهاجم فرهنگی کفار قرار می‌گیرند:

مسلمانان مورد تهاجم فرهنگی کفار قرار می‌گیرند بنام دوستی، نمونه های تهاجم فرهنگی کفار بالای کشور های اسلامی:

• تحت تأثیر تبلیغات کفار آمدن:

اکثر اوقات دوستی باکفار توسط کسانی صورت می‌گیرد که آنها در اسلام معلومات کافی ندارند، و از طرف دیگر کفار برضد اسلام تبلیغات زهر آگین میکنند، از این جهت کسانی که در اسلام معلومات کافی و جامع ندارند، مسلمانان عوام و نوجوانان شکار تبلیغات سوء کفار قرار می‌گیرند.

• نشروپخش مسیحیت:

در جوامع اسلامی کفار در تحت نام دوستی مسلمانان را به مسیحیت دعوت میکنند که در نتیجه آن، مسلمانان عوام و نوجوانان شکار دعوت عیسویت میشوند.

• گسترش فساد اخلاقی:

کفار بخاطر ترویج فساد اخلاقی پروگرام‌های زیادی دارند و میخواهند در جوامع اسلامی فحشا، و فساد اخلاقی را رایج کنند که جلو این یورش را گرفتن کار دشوار است؛ چرا که در معاهدات دوستی این موضوعات جاگزین کرده میشود.

• ارائه الگو های وارداتی برای مضمحل نمودن جوانان مسلمان:

این در حالست که قرآن کریم برای مامسلمانان پیامبر علیه الصلاة والسلام و برنامه های زندگی وی را من حیث الگو معرفی میکند: [لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا] {الاحزاب: (۲۱)}

ترجمه:- حقا که برای شما در زندگی و شیوه رفتار و گفتار فرستاده الله سرمشق نیکو است برای کسیکه ثواب و رحمت الله و روز آخرت را امید وار باشد و الله را بسیار یاد کند.

۶- رضایت به کفر: در نتیجه دوستی با کفار رضایت به کفر کافران بمیان می آید و در دل‌های مسلمانان در رابطه به کفر کافران شک و تردد پیدا میشود و این یک موضوع خطرناک است.

۷- جستجو کردن عزت از کفار: مردم در دوستی با کفار عزت و قوت خود را جستجو میکنند در حالیکه عزت و ذلت به (دست بلاکیف) خداوند است و جستجوی عزت از دست کفار صفت منافقین است.

{بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا. الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَلِيَّتُهُمْ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا
النساء: (۱۳۹)}

ترجمه:- منافقان را مژده ده به اینکه آنها را عذاب درناکی است؛ آنانی اند که جز مومنان کافران را دوست برمی گزینند، آیا از نزد آنها عزت میخواهند؟ پس یقیناً عزت همه گی از آن الله است.

اما ابن جریر طبری در تفسیر این آیت میگوید: فإن الذين اتخذوهم من الكافرين اولياء ابتغاء العزة عندهم، هم الأذلاء الأقلاء
تفسیر طبری

ترجمه:- کسانی که کفار را دوست گرفتند بخاطر طلب عزت از نزد ایشان اینها مردمان ذلیل و خوار اند.

ما در تاریخ معاصر افغانستان به چشم خود دیدیم که کسانی که با کفار رفاقت و دوستی کردند و از دست آنها عزت و قوت خود را جستجو کردند آنها از طرف باداران خود یا کشته شده اند و یا هم از وطن تبعید شدند و یا در میدان خالی رها کرده شده اند.

ما دیدیم که روسها با غلامان دست نشانده خود چه کردند؛ نورمحمد ترکی را توسط حفیظ الله امین کشتند و حفیظ الله را خودشان کشتند. امریکائی ها غلامان خود را در میدان رها کردند و خودشان از میدان پای خود را سبک کردند حالا غلامان امریکا در کشور های بیگانه به ذلت زندگی شباروزی را میگذرانند. امریکائی ها عین همین تجربه را در ویتنام تکرار کردند، این است نتیجه و عواقب دوستی با کفار.

همچنان از عواقب دوستی با کفار یکی این است که امروز افراد تربیه شده دست خود را بنام قطعات صفری در جنگ اوکراین به صفت اجیر میفرستند.

۸- از اسلام خارج شدن: در نتیجه دوستی و رفاقت با کفار و محبت به آنها در امورات دینی کمک و همکاری به میان می آید که به اثر آن مسلمان از اسلام خارج میشود.

الله جل جلاله میفرماید: {لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيَحَدِّثْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ} آل عمران: (۲۸)

ترجمه:- مومنان نباید جز مومنان کافران را دوست انتخاب کنند و هر کس چنین کند پس او با الله هیچ رابطه ای ندارد مگر آنکه از آنها بترسد و به دوستی با کافران تظاهر کند و الله شمارا از عقاب خود بر حذر میدارد و به سوی الله است بازگشت.

امام طبری در تفسیر این آیت میگوید: کسیکه کفار را با دوستی و رفاقت بگیرد و با آنها در امورات دین کمک و همکاری کند و علیه مسلمانها از آنها کمک بخواهد الله تعالی از این طبقه مردم بیزار است؛ و اینها از خداوند بیزار اند چرا که اینها به این کار خود از اسلام مرتد شده اند البته از این حکم مستثناء است کسانی که بخاطر دفع شرکفار با آنها روابط ظاهری دارند و به زبان با آنها اظهار رفاقت میکنند ولی در قلبهای خود از آنها نفرت شدید دارند و با آنها در کارهایشان کمک نمی کنند و به علیه مسلمانها با آنها رفاقت نمی کنند. [تفسیر طبری]

۹- در فتنه ها واقع شدن:

در نتیجه دوستی با کفار، اعتماد و باور به عقاید، فرهنگ و ارزشهای آنان به میان می آید که سبب زوال ایمان مسلمان میگردد و در عقیده اسلامی مسلمان فتنه ایجاد میشود.

۱۰- گردن نهادن به قانون کفار:

در نتیجه دوستی با کفار حالتی به مسلمانان پیش میشود که بعضی مسائل و قضایای خود را جهت حل و فصل به قوانین کفری پیش کنند و به قانون کفری گردن نهند و به قوانین کفری عمل کنند، در حالیکه گردن نهادن به قوانین کفری گناه بزرگ است. چنانچه الله تعالی میفرماید: {وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ} المائدة: (۴۴)

ترجمه:- و هر کسی مطابق آنچه الله جل جلاله فر فرستاده است داوری نکند پس آنها کافران اند.

۱۱- ازدیاد اعتماد به کفار:

در نتیجه دوستی با کفار باور و اعتماد به دین آنها زیاد میشود، که در بعضی اوقات مسلمانها را به کمک خواستن از آنها وادار میسازد؛ زیاد دیده شده است که در معاهده های دوستی کافر درامورات داخلی مسلمانها به حیث مسئول مقرر شده است.

تقرر کافر در امورات داخلی مسلمانها علاوه به کشف اسرار و رازهای مسلمانان عواقب خطرناکی دیگری هم در قبال دارد. و کفار همیشه در مقابل مسلمان دسائس و پلانیها میسازند. در آیه ذیل از نیت بدکفار و پلانیهای شوم انها به علیه مسلمانان بحث شده است: {هَا أَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُؤْتَايِعُكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ} آل عمران: (۱۱۹)

ترجمه:- آگاه باشید ای مردم شما آنها را دوست میدارید اما آنها شما را دوست نمی دارند شما به همه کتابها ایمان دارید اما آنها به بزرگترین کتاب ایمان ندارند و هنگامیکه باشما روبرو شوند گویند ایمان آوردیم و هنگامیکه تنها شوند از شدت خشم بر شما انگشتان رامیگزند؛ بگوبه خشم خویش بمیرید الله به رازهای سینه ها دانا است.

۱۲- دوستی پنهانی همراهی کفار:

دوستی آشکار همراهی کفار سبب دوستی پنهانی (بطانة) باعث میگردد که الله تعالی از آن مومنان را منع کرده است و فرموده است: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُؤَا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ} آل عمران: ۱۱۸

ترجمه:- ای مومنان از غیر خودتان محرم اسرار برنگزینید که آنها در شأن شما از هیچ نوع فسادی دریغ نمی کنند، رنج و مشقت شما را دوست میدارند و از دهن های آنها دشمنی آشکار گردیده است و آنچه را در سینه هایشان پنهان میدارند بزرگتر است، مانشانه های را که دوست را از دشمن جدا میسازد بیان کردیم اگر عاقل هستید.

امام قرطبی رحمه الله میگوید: در این آیت الله تعالی مسلمانان را از دوستی های پنهانی با کفار، یهود و سائر صاحبان عقائد باطله منع کرده است. الجامع لأحكام القرآن

۱۳- مغفرت خواستن از الله تعالی برای کفار:

در نتیجه دوستی با کفار مسلمان را وادار میسازد که برای کفار دعا و استغفار طلب کند، نام و القاب آنها را برای خود و اولاد خود انتخاب نمایند و آنها را احترام و تعظیم نمایند که این کارها حرام و به شأن و حیثیت

مسلمان مناسب نیست، الله تعالى مومنان را ازخواستن مغفرت برای کفار منع نموده میفرماید: { مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ } التوبة: ۱۱۳

ترجمه:- پیغمبر و مومنان را مناسب نیست که برای مشرکین مغفرت بخواهند اگر چه نزدیکان آنها باشند بعد از آنکه برای آنها روشن شد که مشرکان از اهل دوزخ اند.

مفسرین کرام میفرمایند: (این آیه شریف شامل قطع دوستی مسلمان با کفار در زندگی و بعد از مرگ است؛ از همین جهت برای مومنان جائز نیست که برای مشرکین مغفرت و دعا طلب نمایند برای مشرکین مغفرت خواستن جواز ندارد). الجامع لأحكام القرآن

۱۴- نتیجه دوستی با کفار این است: که کسیکه با کفار دوستی میکند به مرور زمان خود را با کفار مشابه میکند و مانند آنها لباس میپوشد و مانند آنها صحبت میکند و از عنعنات و رسومات آنها متابعت و پیروی میکند که به اثر این کارها شخصیت و هویت مسلمان از بین می‌رود.

رسول الله صلی الله علیه وسلم میفرماید: (مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ). سنن أبي داود

ترجمه: کسیکه خود را به یک قومی مشابه کرد از جمله آنها است.

در حدیث دیگری آمده است: (لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَشَبَهَ بِغَيْرِنَا، لَا تَشَبَّهُوا بِالْيَهُودِ وَلَا بِالنَّصَارَى، فَإِنَّ تَسْلِيمَ الْيَهُودِ الْإِشَارَةُ بِالْأَصَابِعِ، وَتَسْلِيمَ النَّصَارَى الْإِشَارَةُ بِالْأَكْفُفِ) سنن الترمذی

ترجمه:- نیست از جمله ما کسیکه با غیر مسلمانان خود را مشابه میکند، خود را با یهود و نصارا مشابه نسازید چرا که سلام دادن یهود اشاره به انگشت و از نصارا اشاره به کف دست است.

۱۵- کسیکه با کفار دوستی میکند شاید به وطن آنها هم هجرت کند و ممکن است که بدون ضرورت در وطن آنها اقامت را اختیار کند در حالیکه مسلمانها از این چنین کارها منع شده اند، رسول الله صلی الله علیه وسلم میفرماید: (أَنَا بَرِيءٌ مِنْ كُلِّ مُسْلِمٍ يُقِيمُ بَيْنَ أَظْهُرِ الْمُشْرِكِينَ). سنن أبي داود، الترمذی

ترجمه:- من بیزار هستم از هر مسلمانیکه در میان مشرکین زندگی میکند .

۱۶- در نتیجه دوستی با کفار، در اعیاد و مراسم دینی آنها سهم میگیرند، در حالیکه سهم گرفتن در اعیاد و مراسم دینی و ملی آنها کار مخالف شریعت است در آیه ذیل چنین آمده است: { وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ } . بعضی از مفسرین کرام میگویند مراد از زور اعیاد کفار است. [تفسیر ابن ابی حاتم]

۱۷- نتیجه و عواقب دوستی با کفار این است که مسلمان از ترقی و تمدن آنها متأثر میشود و از تمدن آنها صفت میکند و کوشش میکند که در نقش قدم آنها روان شود؛ الله تعالی در این باره میفرماید: { وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ } طه: ۱۳۱

ترجمه:- دو چشم خود را مدوز به سوی نعمت هایکه ما گروه های از کافران را به آن بهر مند ساخته ایم، نعمت های زینت زندگانی دنیا است تا ایشان را بیازمائیم و روزی پروردگارت بهتر و پابنده تر است.

مراد از این آیت این نیست که مسلمانها در بخش اقتصادی و نظامی قوت و ترقی نداشته باشند؛ بلکه این وظیفه مسلمانها است که باید از کفار در این موارد پیش قدم باشند و کفار در عقب مسلمانان باید روان باشند طوری که در صدر اسلام جهان کفر به مسلمانها محتاج بودند.

۱۸- یکی از عواقب دوستی با کفار عمل کردن به تقویم و تاریخ آنها است.

عمل کردن به تقویم آنها باعث می‌گردد که روزهای ملی و دینی آنها تجلیل شود؛ مانند پیدایش حضرت عیسی علیه السلام و غیره بخاطر عمل نکردن به تقویم و تاریخ آنها تاریخ و تقویم اسلامی بمیان آمده است.

۱۹- نتیجه و عواقب دوستی با کفار این است که قوانین وضعی جور شده کفار به جهان اسلام آمده جانشین قوانین شرعی شده است.

در شرائط فعلی در تمام جهان اسلام قوانین کفری حاکم است که با قوانین شرعی در تضاد است.

۲۰- دوستی با کفار در کشور های اسلامی نصاب تعلیم و تربیه را زیان مند میکند و در جوامع اسلامی تقلید کفار رایج میشود.

در تمام کشور های اسلامی سیستم تعلیم و تربیه از کفار کاپی شده است در حالیکه اسلام در این باره نظام کامل و پوره دارد.

تعامل ظاهری با کفار جائز است:

تعامل با کفار به معنی دوستی نیست.

نصوص دینی در این مورد دلالت میکنند که با کفار تعامل کردن جواز دارد و تعامل با کفار معنی دوستی ندارد.

تعامل با کفار در امور دنیوی مثل خرید و فروش، اجاره دادن و به اجاره گرفتن. رسول الله صلی الله علیه وسلم عبدالله ابن اریقظ را به صفت رهنما برای خود گرفت.

همچنان رسول الله صلی الله علیه وسلم زره خود را نزد یهودی گرو گذاشت، همین گونه دلائل بی شماری موجود است که همراهی کفار معامله کردن جائز است.

و همچنان با کفار رفتار نیک جواز دارد بخاطریکه اخلاق اسلامی بر آنها اثر نموده ایمان بیاورند.

و شخصی را به نام ابورغال، همراه ابرهه فرستادند تا او را به سوی کعبه رهنمائی کند.

وقتی که ابرهه به موضعی به نام «مغمس» رسید که مکانی میان طائف و مکه است فرماندهی از فرماندهان خود را فرستاد تا اموال تهامه یعنی (قریش) را گردآوری نموده با خود ببرد.

ابورغال در (مغمس) فوت شد بعد از وفات آن، مردمان عرب قبر او را سنگ باران کردند، درمغمس قبر او هست که مردم او را به سنگ میزنند. (السیره النبویه لابن هشام)

در هر زمانه اشخاص و افرادی مانند ابورغال هست که خود آنها از اسلام و از مقدسات اسلامی دفاع نمی کنند بلکه برای بیگانه ها و قوت های طاغوتی شیطانی رهنمائی میکنند و نقش رهنما را اداء میکنند و به خانه خود آنها را می آورند، این اشخاص باید بدانند که سرنوشت آنان هم مانند ابورغال میباشد که بعد از مرگ قبر آنان را سنگ باران میکنند.

السلام علیکم ورحمت الله وبرکاته